

Homo communiter convenit & attribuitur Aristoteli & Platoni. E. Vel secundum nomen tantum, vel secundum rem nomini subjectam. Non secundum nomen duntaxat. Homo enim præter nomen etiam naturam sem & definitionem Aristoteli & Platoni communicat. E. Etiam secundum rem nomini subjectam. Jam ulterius: Sires isti attributioni subest, hæc erit vel Accidens vel Substantia. Non accidens. Quia homo inest & attribuitur Socrati secundum essentiam, non ut subjecto accidentaliter. Nam aliud est si dicas: Socrates est homo. Et aliud si dicas: Socrates est doctus. Nam inter Socratem & hominem est nexus essentialis. At inter Socratem & eruditionem est nexus duntaxat accidentalis. E. Jam erit substantia. Jam ulterius: Si est substantia erit vel singularis & individua, vel universalis. Non est singularis. I. Quia individuum est incommunicabile. At homo est quiddam communicabile. II. Si esset res singularis, tunc si dicas Socrates est homo, perinde erit, ac si dicas, Socrates est Socrates, quod absurdum est & nugatorium. E. Universalis erit. Jam si universalis, modus quo existit & subsistit, erit inquirendus. Ille talis erit, Universalis hæc substantia aut separatim existit à singularibus. Aut in rebus singulis. Si separatim: Aut per se & in seipsa subsistit: aut in mente duntaxat. Sed non per se & in seipsa extra singularia est. Talis enim nusquam inventus est, nec inveniri potuit per naturam. Individua enim cadunt sub sensum, non universalis. Neque etiam in mente. Ratio est, Quia non substantia, sed notio substantie est in mente. Ut enim sensus interior non res ipsas singulas recipit, sed earum imagines: Sic nec intellectus rerum communes essentias continet, sed